

Hồ Bội Mĩ Kim

...rồi ngài xuống đất?...

Hôm Thứ Tư 25 tháng Ba, thủ tướng ngời rừng mình vui mừng tuyên bố của Tổng trưởng Ngân khố Hoa Kỳ Timothy Geithner làm đồng Mĩ kim tuất dốc trên thị trường buôn bán ngoại tệ. Mĩ ngài ngời sáng, quí là có gang có thép.

Nhưng ngài sáng chớ a chớ c đã là ngài sáng!

Trước đó hai ngày, hôm 23, Thủ tướng đồng Ngân hàng Trung ương Trung Quốc Chu Tiều Xuyên có một bài bình luận, ngài là góp ý về việc cải cách Quỹ Tiền tệ Quốc tế IMF và mở rộng quy định trích xuất đồng biệt ("quy định trích" - special drawing wights, gọi tắt là SDR), thủ c là đề nêu lên một ý kiến nghe rất phải đạo. Rồi đã đến lúc thủ giời phải có một ngoại tệ đồng trị khác hẳn là đồng đô la Mĩ. Nói cho nôm na đồng hiều, Trung Quốc muốn học hỏi đồng Mĩ kim để tìm một loại tiền khác thay thế.

Các thị trường trên thế giới đều biết quan điểm của Thủ tướng Chu Tiều Xuyên, mà không nhúc nhích: đồng Mĩ kim không sụt mà còn lên giá.

Nhưng khi Tổng trưởng Geithner xác nhận tại cuộc họp báo do Council of Foreign Relations tổ chức, rồi Hoa Kỳ sẵn sàng thảo luận về đề nghị tìm ra một siêu ngoại tệ làm đồng trị toàn cầu - tức là nói chuyện về ngoại tệ bá chủ hiện nay của đồng Mĩ kim, tiền Mĩ lập tức sụt giá so với các loại ngoại tệ lớn trên thế giới (trồng đồng Bàng của Anh, cũng dốc gọi là đồng "Anh kim"). Có thể là Chính quyền Barack Obama đang lo lắng làm suy yếu nền Mĩ hay không? Đây là một câu hỏi lý thú!

Chúng ta còn nhớ, ngày 22 tháng Hai, Tổng trưởng Ngoại giao Hoa Kỳ Hillary Clinton tuyên bố tại Bắc Kinh, rồi vui vẻ (thiếu) nhân quyền tại Trung Quốc không cần quan hệ Mĩ-Hoa và bà kêu gọi Trung Quốc tiếp tục mua công nghệ phiêu Mĩ. Quan điểm nhu nhược và lý tài đó không là sáng kiến của Hillary mà phần lớn là lập trường của cả Chính quyền Obama, nhưng ngài ta có thể xác nhận sau đó tại Âu Châu và nhiều diễn đàn khác trên thế giới.

Sau đây, Thủ tướng Ôn Gia Bô có a Bô c Kinh than phiền là chính sách kinh tế của Hoa Kỳ gây thiệt hại cho quyền lợi của Trung Quốc vì làm tài sản của Mỹ mất giá, khiến Trung Quốc phải xét lại việc mua công nghệ phiêu Mỹ. Dẫu luật của Hoa Kỳ ít chú ý đến lợi hại Ôn vì bắt đầu lên cơn vớ vẩn thì thủ tướng của tập hợp báo hại m AIG. Các thủ tướng tin dùng (buôn bán trái phiếu) cũng không nhúc nhích, công nghệ phiêu Mỹ vẫn lên giá, phân lợi (yield) vẫn hơn! Lợi của nhà của Tổng lý Quốc vụ viên Trung Quốc không làm thủ tướng sợ!

Ngày 20 tháng Ba, cơ quan đầu c lập và có uy tín về kinh tế là Congressional Budget Office (CBO) đưa ra dự báo mức độ vi phạm kinh tế Hoa Kỳ sau hàng loạt sáng kiến của cựu tổng thống Obama. Thủ tướng đi đầu của CBO khiến các thủ tướng giật mình. Theo đà này, lợi vi phạm ngân sách do Obama chuộc báo nợ cho tài khóa - và đang ráo riết tranh thủ thu của d luật - báo chi ngân sách năm 2009 sẽ lên tới 1.800 tỷ đô la (hơn 13% tổng sản phẩm GDP), tức là cao hơn dự báo trước đây. Và tổng số báo chi trong 10 năm tới sẽ lên tới 9.300 tỷ (hơn chín triệu triệu Mỹ kim).

Nói cho dễ hiểu, Hoa Kỳ sẽ mất nợ rất nặng.

Công trái Mỹ trong tay của tân nhân (không kể kho n của các cơ quan công quyền Mỹ với nhau, như Ngân hàng Trung ương và Bộ Ngân khố) đang tới 41% GDP năm ngoái sẽ lên tới 57% năm nay và 82% vào năm 2019. Số tiền nợ của chính quyền Mỹ sẽ vượt qua tổng số nợ của nước Mỹ tới thời lập quốc tới nay!

Chính là sự kiện này khiến Ngân hàng Trung ương của Trung Quốc - mất chủ nợ của Hoa Kỳ - nêu vấn đề về vai trò của đồng đô la: "quý quốc cần in tiền ra xài hoặc đi vay tha giằn như vậy thì chúng tôi phải tìm đồng bạc khác làm đồng trữ. Chẳng gì tiền Mỹ mãi thì nguy to!" Hàm ý rõ ràng là Trung Quốc sẽ không mua công nghệ phiêu Mỹ nữa, không cho Mỹ vay tiền nữa.

Như Ôn Gia Bô, Chu Tiều Xuyên không làm thủ tướng giật mình hết hoàng. Nhưng khi Tổng trưởng Geithner lợi lợi lợi, rằng đúng, mình nên nghiên cứu về chuyển đổi, thì đồng Mỹ kim mất nhiên tuột giá. Ngay sau đó, đồng c gong hại hại, Geithner đã phải đi đầu của câu trả lời với nội dung bệnh về đồng Mỹ kim... Báo hại!

Đấy là bả i c nh c a v n đ và s đ i đ t đ n khó hi u c a ông Geithner.
Nh ng s th t l i h i khác. S th t là Hoa K có s c m nh riêng khi n cho n c M có kh
năng v t qua đ c nh ng sai l m hay phá ho i c a b n và thù, c a c Barack Obama l n H
C m Đào hay Chu Ti u Xuyên....

Đây m i là chuy n r t đáng... đ ng ti n bát g o.

Trung Qu c hi n có m t l ng đ tr ngo i t tr giá kho ng hai ngàn t M kim. H không gi
ti n trong két mà ph i đ u t đ ki m l i và đ u t trong an toàn đ kh i m t v n. Phân n a s
này đ c đ u t vào M , trong đó có kho ng 750 t là mua trái phi u - gi y n - trên th tr ng
Hoa K . Nôm na là cho M vay 750 t .

Trung Qu c mua gi y n c a M không vì yêu chú Sam, m Hillary, c u Geithner ho c vì b
"h i ch ng Obamê" - Obamaniac. Mà vì không có gi i pháp nào khá h n.

Chúng ta đ u hi u r ng ng i Hoa nói chung đ u có năng khi u thiên b m v chuy n làm ăn,
hu ng h là các đ ng con tr i t i B c Kinh. Th h nhìn chuy n làm ăn v i M th nào?

Kinh t Trung Qu c là k t qu c a chi n l c th t l ng bu c b ng xu t c ng t i đ đ t o ra
công ăn vi c làm h u tránh đ ng lo n xã h i. Ti t ki m cao, tiêu th n i đ a th p, c h i đ u t
bên trong không nhi u và ít l i khi n h có m t kh i đ tr r t cao, và t o ra th l c qu c t cho
lãnh đ o...

Bên kia Thái bình đ ng có Hoa K là m t th tr ng tiêu th l n nh t th gi i, l n h n t ng s
tiêu th c ng l i c a sáu n n kinh t đ ng sau n c M , kho ng 10 ngàn t M kim m t năm.
B máy kinh t Trung Qu c vì v y đ c ráp - và b khóa - vào đ u máy tiêu th M , mà cũng là
s c hút cho các n n kinh t Đông Á khác. Các n n kinh t này đ u t và mua bán v i Trung
Qu c r i t b phóng t i Hoa l c - nh nh n công r - tung hàng vào M ...

B máy xu t c ng c a Trung Qu c c n t i thói quen tiêu xài nh M c a dân M - tiêu th t i
M chỉ m h n hai ph n ba s n l ng Hoa K - và thu ti n v thì ph i tàng tr đ i đ ng tài s n

khác hẳn là tài sản Trung Quốc. Đây là những cái điếm sinh tồn của xã này khi mà các thành viên khác trong lúc điếm vẫn còn chiếm tiện, lúc họ và các nhân tiện điếm. Tài sản này chính là chênh lệch phiếm (cả phiếm và trái phiếm) của M.

Thị trường trái phiếm M hiện đang nằm khoảng 11 ngàn tỷ (so với sản lượng M là 14 ngàn), hẳn nhiên thị trường sẽ nằm sau cùng lúc, chênh lệch thị trường Nhật. Nhật trái phiếm Nhật thị trường ra chỉ là... tiện Lèo, không có giá trị và không đáng tin vì xã này mức quá nhiều và có những những cái điếm nằm ở khi Nhật cũng phải điếm ra ngoài.

Nói lại cho rõ: giá trị của M nhân tiện hẳn nhiên lo ngại giá trị khác, và gộp ba khoảng trái phiếm của Âu châu.

Thị trường chênh lệch khoản M có thể là giới pháp cho Bắc Kinh - và họ đã nghĩ tới. Nhật thị trường này có mức lưu hoạt (liquidity) cao hơn những mức khoảng điếm quá tập trung vào một số doanh nghiệp có lợi. Nếu phải phân tán cho các ngành doanh nghiệp M thì việc quản lý sẽ là cần thiết cho Ngân hàng Trung ương hay các quan điếm quốc doanh CIC của Bắc Kinh.

Giới pháp an toàn và dễ dàng hẳn nhiên là điếm vào công khai phiếm M, tức là bỏ vào một cái, chôn một cái vàng và một cái biệt viện. Nếu biệt viện đó là Ngân hàng Trung ương Hoa Kỳ (Hội đồng Dự trữ Liên bang, gọi tắt là Fed).

Đành rằng này có quy định hẳn nhiên điếm lập, có khả năng xoay trở linh động, không bị kéo vào nhu cầu tranh cãi của chính thị trường M (hay Obama) và không bị ràng buộc vào quy định của các quốc gia hội viên như Ngân hàng Trung ương Âu châu ECB.

Nhìn thị Bắc Kinh, có thể thị trường nào trên thị giới điếm nằm điếm tiếp nhận cả trăm các ngàn tỷ điếm mà giá cả không bị chôn điếm lên xuống quá mức như khi mua khi bán không? Với tài sản ngoại tệ thu góp điếm mà đa số là M kim, Trung Quốc giảm trừ giá điếm Nhân dân tệ (Renminbi, là điếm Nguyên) vào tiện M và điếm tiện nhân tiện vào Hoa Kỳ. Nếu có mục đích đa dạng hoá điếm phân tán và giảm thiểu rủi ro thì cũng chỉ trong một giới hẳn nhiên nào đó mà thôi.

Lại hăm dọa hay đòi hỏi của giới chức lãnh đạo Trung Quốc chỉ là hù dọa và làm những kẻ non

tay trong Chính quyền Obama giữ mình mà nấn n.

Bây giờ, ta bước qua một kia, tìm ra một đường bước làm ngoi ít dể tr có giá trị toàn cầu...

Không chỉ có Trung Quốc, nhiều quốc gia khác tại Âu châu cũng đã từng nêu vấn đề về đường đô la Mỹ và nhà cái Hoa Kỳ trên sông bước toàn cầu. Nhà cái này mà thua bước là lợi in tiền ra tr - như hiện nay - thì quả là gian nguy. Vậy gian vậy nguy!

Từ mấy chục năm nay rồi, thế giới đã nói đến việc cải tổ kiến trúc tài chính toàn cầu để thay thế hệ thống Bretton Woods II sau khi hệ thống Bretton Woods I bị Richard Nixon phá vỡ trong quyết định nhấc lên đường đô la vào tháng Tám năm 1971 (một vấn đề quốc tế ly kỳ, có liên hệ đến chiến tranh Việt Nam và chính sách kinh tế bao cấp của Lyndon Johnson, mà cột báo này đã kể lại - bài "Vô Minh Vô Tận").

Nhưng nói thì dễ hơn làm.

Lý do đến giờ là không quốc gia nào có thể tuyên bố rằng thế này đường bước của thí nghiệm quốc gia ngoi ít dể tr, quý vị sẽ đường cho nhu cầu giao dịch và nhu cầu đi ra tiền khác là lập tức có ngay.

Một đường bước có khả năng trở thành ngoi ít dể tr là do ưu điểm thế tại của nó, không do một quyết định hành chính hay chính trị của chính quyền, hoặc một định chế tài chính quốc tế, toàn cầu. Ưu điểm này là nhưng gì? Tiêu chuẩn này là nhưng gì?

Thứ nhất là phải có đủ số lượng cho nhu cầu thanh toán của thế giới và có số ị lưu hoạt (liquidity) cao. Muốn vậy, định chế đi ị đường bước này cũng phải có khả năng và thẩm quyền quy ị định rõ ràng và linh động. Ngân hàng Trung ương Mỹ có khả năng đó, ECB của Âu Châu thì không, vì cần số đường ý - cấp ị - của ị 16 hị viên trong hệ thống tiền ị thế nh ị của đường Euro. Ngân hàng Trung ương Nhật, Anh hay Trung Quốc vẫn chưa có khả năng đó. Quỹ Tiền ị Quốc tế IMF cũng vậy.

Thế nhßt là đß nßn gân coi giò cßa Chính quyßn mßi cßa Hoa Kß. Bßc Kinh bißt là Trung Qußc chßa có khß năng đßi đßu vßi Hoa Kß vß cß quân sß lßn kinh tß, nhßng có mßt gì đßu mà không thß nßi lßc cßa đßi thß mßi? Mßm ta nßn, rßn ta buông. Và nßu thßy rßng Chính quyßn Obama quß là già đß mà non đß thì sß lßn tßi ß nhßng nßi khác.

Y nhß câu nói thßng trßc cßa Ngoßi trßng Clinton, phßn ßng rßt yßu cßa Tßng trßng Geithner vì vßy báo hißu nhißu đßon phép khác cßa Bßc Kinh, mißn là không làm Trung Qußc lß vßn!

Lý do thß hai là đß chußn bß cho Thßng đßnh cßa khßi G20 sß nhóm hßp đßu thßng tßi tßi Luân Đôn. Cß thß gißi đßng kßt án Hoa Kß vß vß khßng hoßng tài chßnh, tßi gì mà không nßn ng theo ngßn sßng đßy chính nghĩa qußc tß ßy đß gißm thißu ßnh hßng cßa Mß? Và nâng cao vai vß cßa Thiên trißu.

Lý do thß ba, rßt hßp vßi thß thußt mß dân cßa Obama, là đß ... bßp dân.

Ra cái đßu là đßng và nhà nßn cßa ta còn nhißu gißi pháp cßu nguy kinh tß cßa Tß qußc! Kinh tß Trung Qußc đßng bßm nhß cái mßn rách vì khách hàng toàn cßu đßu mßc nßn nên sß bßt nhßp cßng hàng hoá Hoa lßc. Khi dân tình hoang mang và thßt nghißp đßng gây đßng loßn thì lãnh đßo phßi cho thßy là mình còn nhißu bßa phép. Đß kích hay thßch thßc siêu cßng Mß đß là cái bßa dß dân và màn bißu dißn ăn khách nhßt. Đßc lòng dân mà không mßt tißn!

Chß đßng đßng trên vai nßn cßa Mß mà đòi lßt ngßi Mß kim thì... ngßi xußng đßt à?